

Nr 167.

Av herr **Trygger m. fl.**, om *höjning av tullsatserna för spannmål.*

Med en styrka, som icke förminskats utan tvärtom starkt tillväxt på grund av jordbrukskrisens sedan fjolåret inträffade allmänna skärpning, gör sig behovet av stödåtgärder åt spannmålsproduktionen fortfarande gällande. Enligt statsverkspropositionen är det uppenbarligen också Kungl. Maj:ts avsikt att förelägga riksdagen förslag om förlängning av den reglering av spannmålshandeln, som fjolårets riksdag beslutade. I avvaktan härpå sakna vi f. n. material att bedöma, huruvida de av regeringen tilltänkta åtgärderna äro tillräckligt ändamålsenliga och effektiva såsom ett nödvändigt stöd åt den inhemska spannmålsodlingen. Denna omständighet skulle kunna utgöra grundad anledning att ånyo ingående utveckla de riktlinjer och framställa de förslag, vilka vi vid föregående riksdagar funnit mest verksamma för detta syftsmål. Å andra sidan finna vi uti föreliggande situation såväl behovet av största möjliga kontinuitet i den statliga hjälppolitiken till förmån för jordbruket som önskvärldheten av samarbete mellan partierna i denna nationella angelägenhet motivera, att en ny strid vid årets riksdag icke onödigtvis upptages kring frågan om de företräden, som tullskyddsåtgärder kunna tillerkännas, i jämförelse med de av regering och riksdag i fjol prövade nya vägarna. I anslutning härtill har vår framställning endast en inskränkt, fakultativ syftning.

Ännu vid motionstidens utgång är det oss obekant, huruvida en ny överenskommelse med kvarnarna kan komma till stånd och därigenom möjliggöra de i fjol beslutade regleringsåtgärdernas fortbestånd. Likaledes sakna vi vetskap om, huruvida regeringen i en kommande uppgörelse kunnat lyckas undanröja de största olägenheterna hos det ifrågasvarande systemet; vi åsyfta härvid i första hand spannmålsnämndens bristande befogenhet att mot kvarnarna genomdriva lämpliga kvalitetsfordringar samt nämndens otillräckliga makt att åstadkomma skäliga priser under olika tider på året i förhållande till fastställda inlösningspriser. För den händelse dessa förhandlingar skulle bli resultatlösa eller det nya avtalet icke skulle bli för riksdagen godtagbart, ha vi — med den grundlagsstadgade tidsbegränsningen av vår motionsrätt — redan nu ansett det nödvändigt att genom ett subsidiärt förslag hålla vägarna öppna för andra åtgärder, som statsmakterna i en sådan situation kunna bli tvingade att tillgripa för uppehållande av den inhemska spannmålsproduktionen. I en dylik brytningspunkt måste en stegring

av tullskyddet aktualiseras såsom både snabbt och effektivt verkande. Samtidigt som vi understryka Kungl. Maj:ts självständiga befogenhet att jämlikt regeringsformen § 60 reglera tullsatserna å spannmål, finna vi det sålunda påkallat att genom ett direkt förslag anvisa de vägar, som i händelse av nuvarande spannmålsreglerings upphävande eller på grund av andra omständigheter böra beträdas för att möjliggöra och säkerställa landets brödsädesproduktion. Med hänsyn till förslagets subsidiära karaktär och den utförliga motivering för tullätgärder, som tidigare framförts, torde det vara obehövt att på frågans nuvarande stadium närmare söka belysa spannmålsproduktionens aktuella läge samt upprepa alla de skäl, som göra ett effektivt statsingripande åt jordbruket i detta hänseende till vårt f. n. kanske mest vitala samhällsproblem. Vi vilja endast anföra, att fastställandet och avvägningen av de här föreslagna tullsatserna återgå till vad som från vårt håll påyrkades vid fjolårets riksdag, liksom att dessa grunda sig på de noggranna utredningarna vid förberedelserna till proposition nr 108 vid 1930 års riksdag angående stödätgärder åt spannmålsodlingen.

På grund av vad vi ovan anfört och under betonande av den begränsade syftning, som vårt förslag på ovan angivet sätt äger, få vi sålunda hemställa,

att riksdagen måtte besluta, att den vid tulltaxeförordningen den 4 oktober 1929 fogade tulltaxa skall, från och med den dag innevarande år Kungl. Maj:t bestämmer, hava följande ändrade lydelse, nämligen

Tull för
100 kg.
kronor.

E. Spannmål, omalen.

86	Majs; ris, oskalat eller blott befriat från ytterskalet; vicker samt ärter och bönor, ej tjänliga till människoföda och ej hänförliga till annat nummer.....		fria
87 a	Havre.....	T	4: —
87 b	Råg, vete, korn, ärter och bönor, tjänliga till människoföda	T	8: —
87 c	Andra, ej särskilt nämnda slag av omalen spannmål.....	T	3: 70

F. Spannmål, malen; malt, stärkelse m. m.

88 a	Mjöl av råg, vete, korn, havre, ärter och bönor, tjänliga till människoföda.....	T	12: 30
88 b	Mjöl av andra vegetabilier, ej hänförligt till annat nummer.....	T	6: 50

Tull för
100 kg.
kronor.

Gryn och spannmål:			
89	Havregryn.....	T/E	10: 80
(Ty) 90	Risgryn	T	2: —
91	Andra slag	T/E	12: 30
92	Kli		fritt
<p><i>Anm.</i> Kliartade varor av vete eller råg skola tulltaxeras såsom mjöl, därest askan av torrsubstansen utgör mindre än 4.1 procent av torrsubstansens vikt.</p>			
93	Malt, även krossat	T	12: 20
94	Potatismjöl och annan stärkelse samt gryn av andra vegetabilier än spannmål T/E; ävensom bak- och jästpulver.....	E	20: —

Stockholm den 22 januari 1932.

Ernst Trygger.

Joh. Nilsson,
Kristianstad.

J. B. Johansson.

M. Svensson.

K. von Geijer.

Ludvig Widell.

Hjalmar von Sydow.

A. O. Frändén.

G. Sederholm.

